

Stermecki, Celje

veljudo. Prodajam zjamčeno dobro blago iz najboljših svetovnih tovarn, ker imam samo direktne zveze z tovarnarji iz vseh industrijskih držav v Evropi. Več milijonsko zalogo, katera se nahaja v pritličju, prvem nadstropju in v podstrešnih skladiščih cele ogelne hiše, si vsakdo lahko ogleda in vpraša za cene, brez da bi bil primoran kaj kupiti. Na razpolago je vedno 40 do 50 strokovno naobraženih in prijaznih uslužbencev, kateri dajejo radevolje vsakemu obiskovalcu točna pojasnila in slednje cene od vseh predmetov.

Zaloga sestoji iz sledečih oddelkov in predmetov: Manufakturni oddelok: sukno, volna, platno, tiskanine in razne tkanine iz bombaža in lanu. Modni oddelok: perilo, pletenine, torbarski, nožarski, jekleni in kosmetični predmeti, traki, čipke, vezanine in muzikalije. Konfekcijski oddelok: gotove obleke za dame, gospode, otroke, in klobuki. Čevljski oddelok: galanterijski, luksuzni in štrpacni čevlji za dame, gospode in otroke. Pošto-razpošiljalni oddelok in engros oddelok.

Stermecki, Celje

299

slovenske liberalce. Pri tej buri da vsak, kar hoče in kolikor hoče. Je pa ta bira dandanes zato, kakor sem že povedal, ker država ne plačuje duhovščini tega, kar ji je v primeri na plačo pred vojsko dolžna plačati. Saj še v šolo hodijo duhovniki zastonj! Pokaži mi v vsej Sloveniji samo enega učitelja, ki bi ti hodil zastonj v šolo!

»Pa naša država nima nič od tistega premoženja, ki ga je nekoč Avstrija vzela Cerkvi?«

»Ima! Vse premoženje, ki ga je nekoč Avstrija vzela Cerkvi, se je zbralo v verski fond. Bila je to gotovina in preostala posestva. Ko je Avstrija razpadla, je tudi naša država dobila del tega verskega fonda. Kolikor je meni znano, je na Slovenskem posestev verskega fonda, posebno gozdov, toliko, da bi se Cerkev in vsa slovenska duhovščina iz tega sama vzdrževala, ako ji država vse to vrne, kar pa seveda ne bo storila! Država je torej že iz tega stališča dolžna plačevati duhovščino!«

»Jaz vem pa še za en drug vzrok«, je dejal občinski tajnik, ki je bil pri razgovoru. »Duhovniki delajo danes v pisarni več kot bi delal kak drž. uradnik, posebej za to plačan. Vse zapiske morajo voditi, pisariti dan za dnevom na sodnijo, glavarstvo, vojaštvo, temu in onemu uradu. Pošte imajo naš župnik najmanj toliko, ko jaz za občino!«

»Prav bi res bilo, da bi država uredila konečno to vprašanje, da tudi to delo, ki ga duhovniki vršijo za državo, primerno poplačuje.«

»Župnik pridejo«, je dejala gospodinja, ki je gledala skozi okno. In res je vstopil domači župnik. Gospodar ga je povabil k mizi in mu povedal: »O buri smo se razgovarjali, ko že tako vpijejo nasprotniki.«

»Možje«, je dejal g. župnik, »kar vas zadeva glede bire, rečem tole: Več obdržiš kot gospodar v svojih rokah, bolj si svoboden, da ne razpolagajo drugi s tvojim premoženjem, pa naj bo tudi država. Kar pa nas duhovnike zadeva, pa jaz ne smatram tega kot beračenje med vami, ampak mislim, da je to le znak, da smo, ali bi vsaj morali biti vsi v fari kot ena družina.«

»Vidite, tako sem jaz rekla«, je vesela pristavila gospodinja in položila nekaj prigrizka na mizo.

Družinska pratika za leto 1928 s podobo Svete Družine se še dobi v vseh večjih trgovinah papirja itd. Segajte le po naši!

V NAŠI DRŽAVI.

Opozicija blamirana! Opozicija je mislila, da bo bogve kaj hudega, če je ne bo na seje. Pa drugega ni bilo, le delo je šlo gladko od rok. Za vsaki dan je prinesla opozicija nujne predloge, da bi delo ovirala. Bilo je mestoma zelo burno, ali še vsakokrat je opozicija propadla. Konečno se je pa poslancem naveličalo poslušati to klevetanje države in so odšli iz skupščine. Če govori opozicija, ni nič poslancev v skupščini.

Proračunska debata gre naglo naprej. Vsaki dan so tri seje, sprejeti so bili že skoroda vsi proračuni posameznih ministrstev.

Kdo je izzval svetovno vojno, to je v skupščini razkril — seveda Radič. Vsak danes ve, da je nemški cesar glavni povzročitelj tega klanja, da se je ta vojna skozi desetletja pripravljala na vseh straneh države. A Radič je obdolžil srbski narod, ki je pri tem prav nedolžen, ki je v svetovni vojni največ trpel. Ta očitek je bil tako hud, da je Radič sam začel preklicevati, da ga tudi Pribečević ni več zagovarjal.

Delo dr. Korošca in njegov odločen ter prevdaren nastop dobiva dan za dnevom večji vpliv in ugled. Pod njegovim vodstvom se urejajo razmere v Južni Srbiji in v vseh drugih delih države. Dr. Korošec dela toliko, da se mu vse čudi. Vsi časopisi, domači kot iz drugih držav, pišejo, da je bila najbolj srečna misel ta, da je dr. Korošec postal naš notranji minister.

Smrdljivo delo laži! Politični nasprotniki so se z vso silo zagnali ravno proti dr. Korošču. Kakor so s svojim umazanim tiskom oblatili nekoč dr. Kreka, pa dr. Jegliča, skušajo zdaj tudi dr. Korošca. Izdali so posebno knjigo »Dr. Korošec in radikalna stranka«. Seveda so se zelo zmotili, če mislijo, da bodo s tem kaj dosegli! Naj raje pripravijo knjigo, ki bo najbolj debela v Jugoslaviji, z naslovom: »Radič in njegovi politični kozli!«

Naši poslanci za pravice železničarjev. Pri razpravi o proračunu ministrstva pro meta je poslanec Žebot v imenu SLS povedal, da se mora proračun tako preosnovati, da bodo železničarji uživali svoje stare pravice, da bodo v svoji službi zadovoljni, ker potem bodo tudi še — bolj vestni.

Za gladujoče je vlada že razdelila do 90 milijonov dinarjev. Slovenija je dobila

1 milijon, za vsako oblast polovico. Največ, skoro vse ostalo, je šlo v Bosno, Hercegovino in Dalmacijo, Črnogoro in v Srbijo.

Z zvijačnim rovarjenjem ne bode nič! Opozicija laže, ponareja podpise, skuša izrabiti posamezne osebe in to vse za to, da bi zopet vrgla vlado. Če najde kje kakega nezadovoljneža, ga tako podpihuje, da je groza. Ima zdaj dva poslanca iz radikalni hvrst, dr. Srskeča in Maksimoviča, ki sta svojčas bila v vladi, pa ju draži, ker zdaj nista. Ali to delo ne bode uspelo!

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Zenevi se nič ne zgodi! To je lahko delo pri Društvu narodov! Če je kaka važna stvar, ki je morda tudi nujna, pa pozabi eden spise doma in se zadeva preloži na poznejši čas. Tako je tudi o zadevi Madžarske in njenega utihotapljenega orožja. Preiskava se bo sicer izvedla, toda na to preiskavo ne verujemo dosti!

Bolgarija je dobila posojilo, da zamore urediti gospodarski položaj doma. Upati je, da bo tudi to pripomoglo k zbližanju balkanskih držav.

Roko proč od Dalmacije! Italiji se je posrečilo pri sklepanju mirovnih pogodb dobiti na obrežju Dalmacije mesto Zader. Zdej pa seveda hoče, da bi bila vsa Dalmacija njena. Za našo državo in posebej še za Slovenijo, pa je nujno potrebno, da imamo prost dohod do morja. Morje so pljuča za naše gospodarstvo! Italija to ve in misli, da bomo res mi samo peli »Morje Adrijansko — nekdanj bilo si slovensko!« — Ko so se pretekli teden vršile po vsej Italiji demonstracije za zasluženo Dalmacijo, ki pa je del naše države, pa se seveda nihče ni utikal v naše notranje državne razmere! Bo moral dr. Seipel zopet katero povedati!

Mussolini v manjšini! V sporu s Seiplov je ostal Mussolini v manjšini, večina evropskih držav je dala dr. Seiplu prav! Tudi Italija mora spoštovati pravice narodnih manjšin! Zal, da se o tem pri Društvu narodov ni nič govorilo!

General Pilsudski na Poljskem — gospodar! Pri državnih volitvah na Poljskem je zmagal general Pilsudski in ima dve tretjini vseh poslancev.

Rumunija nezadovoljna! Ker ni uspelo Titulescu, kakor je želel na svojem potovanju po Evropi in posebej še v Zenevi, bo nastopila v Rumuniji vladna kriza.

Razgovor našega in nemškega zunanjega ministra. V Zenevi sta se razgovarjala naš zunanji minister dr. Marinkovič in nemški dr. Stresemann. Razgovor je

bil namenjen zbližanju Nemčije z Balkanom. Ta razgovor posebno Italiji ni bil kaj všeč.

Egipt se upiral Egipt je kolonija Angleške, če tudi ima precej politične svobode. Toda Egipčani hočejo v bodoče biti popolnoma osvobodeni. Pripravili so upor in prve čete so se že spopadle z angleškimi. Eni pravijo, da tičijo Rusi za tem uporom, drugi pa, da Italijani. Najbrže oboji!

ZAKAJ?

Najbrž si že videl sliko, kako mili višjehovniški starček papež Pij X. deli sv. obhajilo otrokom, ki klečijo okoli njega in ki jim sije iz nežnih obrazov nedolžnost ter tiha sreča. Veš gotovo tudi, kaj ta slika pomeni. Spomniti nas hoče na neprecenljivo dobroto, ki jo je skazal ta ljubeči in goreči papež milijonom mladih src, ko je leta 1910 položil na srce staršem in vsem, ki jim mora biti skrb za otroke, da naj skrbijo, da otroci, takoj ko dosežejo leta spoznanja, pristopijo k sv. obhajilu in da po prvem obhajilu večkrat, če mogoče vsak dan, pristopijo k mizi Gospodovi.

Milijonom mladih src je Pij X. dal to srečo. Oče, mati! Ali jo imajo tudi vajini otroci? Ali poznata, ali izvršujeta vidva to veliko naročilo Pija X.? Sta morebiti tudi vidva med onimi, ki vzgajajo svoje otroke tako, kakor da bi nikdar ne bili slišali velike besede o zgodnjem in pogostem obhajilu otrok? Morebiti ne morete doumeti te velike besede in z mnogimi drugimi vprašujeta: Zakaj je to?

Zakaj? Ali ne povedo tega nedolžne oči in srečni otroški obrazi na sliki, ki sem jo omenil? Ali ne želiš, da sije ta sijaj nedolžnosti tudi iz očesa tvojega otroka? Ali veš, kako je danes velikokrat že najsrečnejši otrok v nevarnosti, da mu ugasne ta sijaj? Pogosto sv. obhajilo naj bi obvarovalo tvojemu otroku ta sijaj, da mu ne ugasne nikdar! — Če misliš nazaj v svoja otroška leta, ali niso bili najlepši in najsrečnejši trenutki tvoje mladosti, ko si z otroško vero in iskreno pobožnostjo klečal pri angelski mizi? V današnjih časih ne moreš nuditi tvojim otrokom veliko veselja, ki bi obsevalo njihovo mladost. Privošči, pripravi jim vsaj to najlepše veselje pri Kristusu! To te ne stane nič!

Zakaj to? Če si vesten oče, vestna mati in resno vzameš veliko in odgovornostopolno dolžnost, da prav vzgojiš svoje otroke, mi boš rad priznal, kako težka je ta dolžnost, posebno danes. V pogostem obhajilu tvojih otrok naj bi te podpiral pri tem velikem in težkem delu najboljši vzgojitelj — Kristus. V Don Boskov zavod v Turinu je prišel nekoč bogat angleški lord. Ogleдал si je ves zavod in vse življenje v njem. Ko se je poslavljaj, je vprašal Don Boska: »Katero sredstvo pa rabite vi pri vzgoji svojih dečkov? Opažoval sem jih povsod. Pri igri so bili veseli, a niti najmanj surovi ter nedostojni. Gledal sem jih v šoli; bili so mirni in zelo pazljivi, da sem se čudil. Sploh imajo nekaj čisto posebnega, tako prikupljivega na sebi.« — »Rad vam povem naše vzgoj-

no sredstvo«, odgovori Don Bosko, »samo ne vem, če me bote kot drugoverec razumeli. Naši dečki pristopajo vsak dan k sv. obhajilu.« Poskusi pri vzgoji otrok tudi ti s tem božjim sredstvom!

Zakaj? Kolikokrat se slišijo danes tožbe — in po pravici —, da se toliko naše mladine zgublja, da propada, da je v žalost in jezo svojim staršem, da si kuje z lastno roko nesrečno prihodnost. Mi pa velikokrat gledamo vse to z neko brezbriznostjo, kakor da bi bila sama na sebi umljiva usoda človekova, da more v svojih najlepših letih dol v umazano blato, dol v temno nesrečo. Ali bi ne bilo tolikokrat čisto drugače, ko bi bili starši svojega doraščajočega otroka z pogostim obhajilom priklenili na Kristusa? Kaj bi prihranili svojim otrokom, kaj sebi!

Zakaj? Razmere so danes take, da mora veliko naših mladih ljudi, fantov in deklet, za zaslužkom v tujino. In kaj jim postane tolikokrat tujina! Kako jih zvabi v lahkomišljenost in razuzdanost, kako jim vzame vero otroških let, kako jih upropasti dušno in tolikokrat tudi še telesno! Človek bi najrajše jokal nad to uničeno in oskrunjeno mladostjo! A kolike v tujini ne bi zadela ta žalostna usoda, ko bi od doma prinesli navado, večkrat pristopiti k mizi Gospodovi. Fant, ki je izgubil očeta in mater, je prišel v mesto v uk. Bil je veren, dober, nepokvarjen, a njegov mojster in pomočniki niso imeli nujnejšega pota, kakor zasramovati ga radi njegove nepokvarjenosti. Posebno so se norčevali, ker je pristopal vsako prvo nedeljo v mesecu k sv. obhajilu in so ga hoteli od tega odvrgniti. Pa jim je fant odgovoril »Ta navada je edini spomin, ki ga imam od očeta in matere. Nikdar je ne pustim, že radi tega ne, da ne postanem surov in propadel, kakor ste vi.« — Oče, mati, ko bi dala tudi vidva otroku, ki ga morata pustiti v tujino, ta spomin!

Ali veš sedaj, zakaj? Ti imaš veliko dolžnost, dati otrokom vsakdanji kruh, oskrbeti jih, da bodo imeli v življenju svoj kruh. Vem, da to dolžnost vestno oskrbiš. A ne pozabi, da rabi kruha tudi duša tvojega otroka! Ko je Kristus obljubil sv. obhajilo, je rekel judovskemu ljudstvu: »Ne iščete me zato, ker ste videli čudeže, ampak, ker ste jedli od hlebov in se nasitili. Ne delajte za jed, ki mine, temveč za jed, ki ostane za večno življenje in ki vam jo bo dal Sin človekov.« To jed daj svojim otrokom tudi ti!

Otrok po prvi spovedi. Na Dunaju so imeli otroci prvo spoved. Zivahen deček kleči po spovedi pri oltarju in opravlja nabožno pokoro. Naenkrat se na glas zasmeji. Učiteljica, ki je imela nad otroci nadzorstvo, pristopi in ga ostro pokara. Deček pa jo debelo pogleda in pravi: »Bodem vendar smel biti vesel, ko nimam več grdega greha na duši!« Smo tudi že mi čutili kedaj veliko srečo sv. spovedi?!

Kaj je človeku duhovnik? Škof Langerin iz Severne Amerike pripoveduje: Nekemu katoliškemu Indijancu je rekel nasprotnik vere: »Tvoj misijonar te ne ljubi, ker ti ne da tobaka in obleke, kakor jaz.« Pa odpne Indijanec svojo srajco, pokaže na prsi in pravi: »Ali moreš čitati, kaj je tu notri?« — »Ne«, odgovarja oni. — Indijanec odgovarja: »Tu notri v

mojem srcu so darovi, ki mi jih deli črna suknja. Kadar se spovem, mi omije dušo s Kristusovo krvjo. Kadar grem k obhajilu, mi da Odrašenika v svoje srce. Tvoj tobak se spremeni v dim, tvoja obleka se porabi, darovi katoliškega duhovnika pa ostanejo ter jih vzameš seboj v nebena, domovino svoje duše.« Kaj pa pri nas mislijo nekateri ljudje o duhovniku!

Kako se godi katoličanom na Švedskem? Do zadnjega časa katoličani na Švedskem, kjer je večina ljudi protestantska, niso smeli imeti svojih šol, nobeden katoličan ni mogel postati učitelj na ljudski šoli, ni smel imeti kakega posestva, plačevati so morali cerkveni davek za protestantske cerkvene potrebe. Po najnovejšem zakonskem predlogu so katoličani sicer dobili nekoliko več pravic, pa posestva še tudi sedaj ne smejo imeti. Kljub temu pa se tamošnji katoličani še zvesto držijo svoje vere. Oni se dobro zavedajo, da je prava vera zaklad, za katerega mora človek žrtvovati vse, kakor je rekel Kristus.

Italijanski Mussolini je hud. Ker je izvršil Mussolini tudi nad prebivalci južne Tirolske pagansko nasilje, da je v šolah prepovedal poduk krščanskega nauka v materinem jeziku, so v dunajskem parlamentu zoper to protestirali, med drugimi tudi zvezni kancler dr. Seipel. V rimskem parlamentu je odgovoril sam Mussolini zelo oholo in je Avstriji pretil. In ker glasilo papeževega drž. tajnika dr. Gasparrija tega Mussolinijevega odgovora ni pohvalilo, temveč ga je z molkom prešlo, so se nekateri fašistovski listi silno razburili. Menda vendar ne pričakujejo, da bo Cerkev pomagala izvrševati nasilje nad nežnimi otroci v najsvetejši stvari, v verouku, do katerega ima vsak človek pravico v tistem jeziku, ki mu je najbolj domač, v materinem.

NOVICE

NAROČNIKI, POZOR!

Prosimo vse naročnike, da takoj izvršijo sledeče:

1. Ako bi kdo pomotoma dobival dva lista, naj nam enega takoj vrne s pripombo Dobivam dva.

2. Ako bi kdo bil list plačal, pa bi ga morebiti ne dobival, naj takoj napiše na košček papirja, kdaj in koliko je plačal, na drugi strani pa napiše naslov: Upravišтво »Slovenskega Gospodarja« v Mariboru. Nad naslovom še zapiše: Reklamacija. Potem mu ni treba prilepiti nobene znamke na reklamacije.

3. Poleg naslova imajo zdaj brez malo izjem vsi naročniki na ovitku napisano, do kdaj so plačali. Letnica ni zraven pripisana, pa se samoobsebi pri vseh razume, da velja to za leto 1928. Ako kdo podaljša naročnino, se mu na ovitku ne bo takoj spremenilo, do kdaj ima plačano, ampak šele takrat, ko bo dobil na ovitku v zgornjem desnem kotu novo številko.

4. Kdor je dobil dva nova, vsaj polletna naročnika, pa še ni prejel nagrade, naj se takoj oglasi, da se mu nagrade pošlje!